

கொங்குத்தமிழில் இணைச்சொற்கள் (அகராதியியல் நோக்கு)

முனைவர் இரா.பிரபாகர்
தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர்
திருவள்ளூர் அரசு கலைக்கல்லூரி
இராசிபுரம் 637 401. நாமக்கல் மாவட்டம்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழகமானது மலை, காடு, வயல், கடல் என்றும் நான்கு வகையான நில அமைப்பைக் கொண்டது. அந்நிலங்களுக்கேற்ப வாழ்வியல் முறைகளும் மாறுபடுகின்றன. வாழ்வியல் முறைகளைச் சார்ந்தே மொழியும் அமைகின்றது. மலையும் மலைச்சார்ந்த குளிர்ப்பிரதேசங்களில் மெல்லின ஒலிகளை அதிகம் பயன்படுத்தினர். வெப்பம் மிகுந்த வெப்பமண்டல பகுதிகளில் வல்லின ஒலிகளை ஒலிக்கின்றனர். இம்மாறுபாட்டை இலக்கண நூலார் திசைச்சொல் என்றனர். இக்கால மொழியலாளர்கள் கிளைமொழி என்கின்றனர். படைப்பாளர்கள் மண்சார்ந்த மொழி என்றும் வட்டார மொழி அல்லது வட்டார வழக்கு என்றும் குறிப்பிடுகின்றனர்.

மக்கள் பேச்சு வழக்கில் விரைவாகப் பேசி தங்களின் கருத்தை வெளியிட விரும்புவர். இதனால் சொற்கள் திரிபடைவதும், மருவி வழங்குவதும் நிகழ்வதுடன் பல புதிய சொற்கள் உருவாகவும் காரணமாகின்றன. பேச்சு மொழியானது உச்சரிப்பில் எளிமையை நோக்கியே செயல்படும். இதனால் எளிமை என்பதால் மொழி கெட்டழிவதில்லை. புதியசொல் உருவாக்கத்திற்கு வழி வகுக்கிறது. காலச்சுழலுக்கேற்ப புதிய புதிய சொற்கள் தோன்றுகின்றன. அவ்வகையில் ஒரு சொல்லுக்கும் அடுத்த சொல்லுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியை நிறைவு செய்யும் வகையில் கூட்டுச்சொற்கள்/ இணைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் பொருள் விளக்கம் மேலும் துலக்கம் பெருவதுடன் மொழியும் வளர்ச்சியடைகின்றது. இவ்வாறு காலப்போக்கில் மாற்றமடைந்து வரும் சொற்களை அகராதியில் பதிவு செய்வது அவசியம். அவ்வடிப்படையில் இணைச்சொற்களின் வகைப்பாட்டினையும் அவற்றை அகராதி பதிவுசெய்யும் முறை பற்றியும் இக்கட்டுரை எடுத்துரைக்கிறது.

ஆய்வு நெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வில் அகராதியியல் அடிப்படையில் சொற்களைப் பதிவுசெய்யும் முறைகளை எடுத்துரைப்பதால், அகராதியியல் அணுகுமுறையும், அவற்றை விளக்கியுரைப்பதால் விளக்கமுறை அணுகுமுறையும் பின்பற்றப்பட்டுள்ளது.

முன்னுரை

மனிதன் தன் கருத்துக்களையும் எண்ணங்களையும் வெளியிட பயன்படுத்தும் ஊடகம் மொழி. அதன் வாயிலாகவே மனிதன் நாகரிக வளர்ச்சி அடைந்தான். ஏனெனில் சிந்திப்பதற்கும், சிந்தனையைச் செயல்படுத்திப் புதியவற்றை உருவாக்குவதற்கும் மொழியே துணை செய்கின்றது. புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் வழியே மனிதன் நாகரிகத்தின் உச்சத்தை எட்டினான் எனக் கூறலாம்.

மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டு அவனாலேயே பயன்படுத்தப்படுவதும், வளர்க்கப்படுவதுமான மொழி. காலந்தோறும் மாற்றத்திற்கு உள்ளாகும். அம்மாற்றங்களை ஏற்றுக்கொண்டு வழங்கும் மொழியே நிலைபெறு பெறும். மாற்றங்களை ஏற்காத மொழி பேச்சு வழக்கிலிருந்து மறைந்து காலப்போக்கில் காணாமல் போகும். இதனால்தான் நன்னூலார்,

“பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையினானே”

என்றார். தொடக்கக்கால மனிதன் சைகைக் குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தினான். அக்குறியீடுகளின் வழியே மொழி தோன்றியது. அதன் வழி வாக்கியங்கள் தோன்றின.

ஐவகை நிலப் பாகுபாட்டைக் கொண்ட தமிழகத்தில் நிலத்தன்மைக்கேற்ப மக்களின் வாழ்க்கை முறை மாறுபட்டன. வாழ்க்கையோடு ஒட்டிய மொழியும் வேறுபடலாற்று. இதனை, இலக்கண நூலால் திசைச்சொல் என்றனர். இக்காலத்தில் மொழியியல் வல்லுநர்கள் கிளைமொழி என்கின்றனர். படைப்பாளர்கள் வட்டார வழக்கு அல்லது மண்சார்ந்த வழக்கு என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.

வட்டார மொழியைக் கொச்சை வழக்கு என்றும் இழிசனர் பாஷை என்றும் கருதிய காலம் ஒன்று இருந்தது. அவற்றை அகராதியிலும் பதிவுசெய்ய மறுத்தனர். பின் பிற்சேர்க்கையில் மிக குறைந்த சொற்களைப் பதிவுகளாகத் தந்தனர். மேலைநாட்டு அகராதியியல் கோட்பாடுகளை அறிந்த சுவையாபுரிப்பிள்ளை தமிழ்ப் பேரகராதியில் வட்டாரந்தோறும் பேச்சு வழக்குச் சொற்களைச் சேகரித்துப் பதிவு செய்தார். அவரது பெருமுயற்சியால் வட்டாரவழக்குச் சொற்கள் அகராதியில் இடம்பெற்றன.

அகராதிகளின் வளர்ச்சியினூடாக ஒவ்வொரு பிரிவுக்கும் தனியகராதி என்னும் சிறப்பகராதிகள் பல தொகுக்கப்பட்டன. மண்சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் பலர் தோன்றி தங்களின் வட்டார மொழியில் பல படைப்புகளை வெளியிட்டனர்.

இந்நிலையில் மதுரை பாத்திமா கல்லூரி மாணவிகளுடன் உரையாடியபோது கி.ரா. அவர்களிடம் தங்களின் படைப்புகளில் வரும் வழக்குச் சொற்களுக்கு எவ்வாறு பொருள் அறிவது? என்ற வினா கி.ராஜநாராயணனை வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதி உருவாக்க வைத்தது. அதைத் தொடர்ந்து ஒன்றன்பின் ஒன்றாக பல வட்டாரங்களுக்கும் வழக்குச் சொல்லகராதிகள் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டன. இதுவரை பதினேழு வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதிகள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வகராதிகள் அனைத்தும் அதற்கெனக் கோட்பாடுகளைக் கொண்டு தொகுக்கப்படவில்லை. அதில் பொதுச்சொற்கள், மரபுத்தொடர்கள், கூட்டுச்சொற்கள், வசைச்சொற்கள் எனப் பலவும் சேர்க்கப்பட்டும் நீக்கப்பட்டும் உள்ளன.

ஒரு பகுதியினுடைய மொழி ஆவணமாக விளங்கும் வட்டார வழக்குச் சொல்லகராதியில் பொது வழக்குத் தவிர எல்லா வகையான சொற்களையும் பதிவு செய்வது கட்டாயம். அவ்வடிப்படையில் கொங்குத்தமிழில் இடம்பெற்றிருக்கும் கூட்டுச் சொற்களை/ இணைச் சொற்களை எவ்வாறு பதிவு செய்வது என்பதை பின்வரும் பகுதியில் காண்போம்.

இணைச்சொற்கள்/கூட்டுச்சொல்

இரு வேறுபட்ட சொற்கள் இணைந்து ஒரு சொல்லாக நின்று பொருள் தருவது இணைச்சொல் அல்லது கூட்டுச்சொல்லாகும். இவ்வகையான கூட்டுச் சொற்களைப் பேச்சு வழக்கில் பயன்படுத்தும் போது மொழி மேலும் துலக்கம் பெறுகிறது. மொழிநடை சிறக்கிறது. பொருள் நுட்பம் பெறுகிறது. இதை, “தமிழ் மொழியில் இணையிணையாக அமையும் சில சொற்களைக் குறிக்கும் இணைச்சொற்களைப் பொருத்தமான இடங்களில் பயன்படுத்தினால் மொழிநடை சிறக்கும் சொல்லப்படும் செய்தியும் திருத்தமாய் விளங்கும்”³ என்கிறது விக்கிமீடியா இணையதளம். மேலும், “நாம் செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் பிறரிடம் கூறும்போது சுவைபடக் கூறுவதற்காக ஒரு பொருள் தரும் இரு சொற்களை இணைத்துப் பயன்படுவதை இணைச்சொல் எனப்படும்”³ என்று அவ்விணையம் விளக்கம் கொடுக்கிறது, பேச்சு மொழியைக் கொண்டு எழுதப்படும் இலக்கியப் படைப்புகள் பலவும் இத்தகைய இணைச் சொற்களைப் பதிவுகளாகக் கொண்டுள்ளன. எனவே அவ்விலக்கியப் படைப்புகளையும் பேச்சு வழக்குகையும் அடிப்படைத் தரவுகளாகக் கொண்டு இணைச்சொல் அகராதியைத் தொகுக்கலாம்.

கொங்குத்தமிழில் ஏராளமான இணைச்சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அவற்றை மூன்று வகையாக வகைப்படுத்தலாம். அவை:

1. ஒருபொருள் இணைச் சொல்
2. எதிர்ப்பொருள் இணைச் சொல்
3. பொருளற்ற இணைச் சொல்

ஒரு பொருள் இணைச்சொல்

இரு சொற்கள் இணைந்து பொருள் தருவதை இணைச்சொல் என்கிறோம். அவ்வாறு இணையும்போது சொற்கள் இரண்டும் ஒரே பொருள் தருபவையாக இருக்குமாயின் அவற்றை ஒரு பொருள் இணைச்சொல் எனலாம். அல்லறை சில்லறை, இடக்கு முடக்கு ஆகிய சொற்கள் ஒரு பொருள் இணைக்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இச்சொற்களில் அல்லறை என்னும் சொல்லும் சில்லறை என்னும் சொல்லும் சேர்ந்து தாழ்ந்து, இழிந்த என்னும் பொருளைத் தருகிறது. அல்லறையில் 'அல்' என்பது துன்பத்தைக் குறிக்கிறது. அல்லறை என்ற போது துன்பம் தரும் வகையில் எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது. அதுபோல சில்லறை என்பது உயர்வான செயலில்லாமல் தாழ்ந்த செயல்/குணம் எனப் பொருள்படுகிறது. இவ்விரு சொற்களும் ஏறக்குறைய ஒரே பொருளைத் தருவனவாகும். இவை இணைந்தும் பொருள் மாறாதிருப்பதால் இவற்றை ஒரு பொருள் இணைச் சொற்கள் எனலாம். இச்சொல்லை அகராதியில் பதிவு செய்யும்போது,

அல்லறை சில்லறை (இணை.)

தாழ்ந்த/ இழிந்த என்னும் ஒரு பொருள் கொண்ட இணைச்சொல்

'அவங்கூட யார் கூட்டு வைப்பா? அவன் ஒரு அல்லறை சில்லறை

பையன்'

இடக்கு முடக்கு (இணை.)

குறுக்கீடு/ துன்பம்/ முரண்பாடு/ இடையூறு என்ற ஒரு பொருள் கொண்ட

இணைச்சொல்.

'என் மாமன்கிட்ட நான் பேச மாட்டேன். அவரு எப்ப பார்த்தாலும் இடக்கு

முடக்காகதான் பேசுவார்'

தலைச்சொல்லுக்குரிய இலக்கணத்தை அதற்குரிய இடத்தில் பதிவுசெய்து பின்பொருள் பகுதியில் அது எவ்வகை இணை என்பதைக் குறிக்கலாம்.

கொங்கு வட்டார மொழியில் அரசல் புரசல், அப்பசுப்பம், அலுப்பு சலுப்பு, இடக்கு முடக்கு, ஈடிணை, ஏட்டிக்குப் போட்டி, காணா கூணா, சருகும் சப்பும், சலுப்புச் சங்கடம், சாக்குப் போக்கு, சீரும் சிறப்பும், சோறு சாறு, சுத்தபத்தம், நகை நட்டு, நண்டும் சிண்டும், பண்டம் பாடி, கூலி நாழி, முட்டி மோதி, நொள்ளை நொட்டை, மழைமாரி, மானம் மரியாதை, மூக்கும் முழியும், வெட்டுப் பழி குத்துப்பழி ஆகிய சொற்களை ஒரு பொருள் இணைச் சொற்களாகக் குறிப்பிடலாம்.

எதிர்பொருள் இணைச்சொல்

ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட பொருளைக் கொண்ட இரு சொற்கள் இணைந்து ஒரு பொருள் தருவது எதிர்ப்பொருள் இணைச் சொல் எனலாம்.

ஆச்சிப்போச்சி, நல்லது கெட்டது என்ற சொற்களை எடுத்துக் கொள்வோம். ஆச்சிப் போச்சி என்பது ஆயிற்றுப் போயிற்று என்ற சொல்லின் பேச்சு வடிவம். ஆயிற்று என்பது நிறைவு பெற்றது, முடிவுற்றது என்னும் பொருளைத் தருகிறது. அதுபோல போயிற்று என்பது நிலைபெறவில்லை, கிடைக்கவில்லை என்னும் பொருளைத் தருவது. முரணான பொருள்கொண்ட இவ்விரு சொற்களும் இணைந்து இரண்டுக்கும் இடைப்பட்ட பொருளைத் தரும்.

ஆச்சிப் போச்சி < ஆயிற்றுப் போயிற்று (இணை.)

நடந்தும் நடக்காமலும்/ முடிந்தும் முடியாமலும் என்ற தன்மையில்

பொருள் கொண்ட எதிர்ப்பொருள் இணைச்சொல்.

'எங்க பாட்டி நாலுநாளா ஆச்சிப்போச்சின்னு கிடக்குது'

நல்லது கெட்டது, ஆச்சிப்போச்சி என்னும் சொல்லை எடுத்துக்கொள்வோம்.

அதுபோல நல்லது என்னும் சொல் நன்மை என்னும் பொருளைக் குறிப்பது. கெட்டது என்னும் சொல் தீமையின் அடையாளமாக வருவது. ஆக இவ்விரு சொல்லும் இணைந்து நன்மைக்கும், தீமைக்கும் இடைப்பட்டப் பொருளைக் குறிக்கிறது.

நல்லது கெட்டது (இணை.)

நல்ல காரியம் தீயக் காரியம்/ நன்மைக்கும் தீமைக்கும் எனப்

பொருள்படும் எதிர்பொருள் இணைச்சொல்

‘எங்கம்மா எப்பவும் வீட்டுல சாமானம் நெறைய வைச்சிருக்க
சொல்லும். ஒரு நல்லது கெட்டதுன்னா ஆவும் என்கும்’

அக்கட்ட இக்கட்ட, அங்கையும் இங்கையும், அப்படியும் இப்படியும், ஆயிற்று போயிற்று, ஆவட்ட சோவட்ட, மேமூச்சு கீமூச்சு, எடுத்தமா கவுத்தமா, ஓரம்பரை சரம்பரை, சூதுவாது, ஓரம்பாரம், பொடி போத்தலை, நல்லது பொல்லாதது, நல்லது கெட்டது, கூட்டிக் கழிச்சி, நோம்பி நொடி, பள்ளம் படுகை, வந்தவங்க போனவங்க, வாச்சாம் போச்சாம், விட்டுப் பிடி முதலிய சொற்கள் கொங்கு வட்டாரத்தில் உள்ள எதிர்பொருள் இணைச் சொற்களாகும்.

பொருளற்ற இணைச்சொல்

இரண்டு சொற்களில் முதல் சொல் பொருளுடையதாகவும், இரண்டாவது சொல் பொருளற்றதாகவும், இணைந்து வருவதைப் பொருளற்ற இணைச்சொல் எனலாம். இரு சொற்கள் இணைந்து பேச்சு மொழியில் பயன்படுத்தினாலும் முதற்சொல்லே பொருளுடையது. இரண்டாவது சொல் ஒலியை நிறைவிக்க வரும். முதற்சொல்லின் பொருளையே இணைந்து நிற்கும் போது உணர்த்தும்.

ஓரம்பரை கிரம்பரை என்ற சொல்லில் ஓரம்பரை என்பது உறவினர், உன் பரம்பரை, என் பரம்பரை என்னும் பொருள் தரும். கிரம்பரை என்னும் சொல்லுக்குப் பொருளில்லை. ஒலியை நிறைவிக்க இணைச்சொல்லாக வருகிறது.

ஓரம்பரை கிரம்பரை, சுத்தப்பத்தம், முதிச்சும் கிதிச்சும், விசேசம் கிசேசம், வம்பு தும்பு முதலிய பொருளற்ற இணைச்சொற்கள் கொங்குத்தமிழில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

ஓரம்பரை கிரம்பரை (இணை.)

சொந்தம் பந்தம்/ உறவினர்கள் நண்பர்கள் எனப் பொருள்படும்

பொருளற்ற இணைச்சொல்

‘எங்கூர்லியே பட்டாளத்தார் வீடு ரொம்ப பெரிய வீடு எத்தன ஓரம்பகிரம்பரை
வந்தாலும் தாங்கும்’

என்று அகராதியில் பதிவு செய்யலாம்.

மேலும், அடுக்குத்தொடர், இரட்டைக்கிளவி, ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் மரபுத்தொடர்கள் ஆகியவற்றை தொகுத்து ஆய்வு செய்யலாம். இவ்வாறு தமிழ்நாடு முழுமையும் ஆய்வுசெய்யும் போது தமிழ்மொழியின் அமைப்பு புலப்படும். அத்துடன் பேச்சு வழக்கிலுள்ள இணைச் சொற்களுக்கு இணைச்சொல் அகராதியை உருவாக்கலாம். இதனால் மொழியின் வளம் கூடும்.

சான்றெண் விளக்கம்

1. பவணந்தி முனிவர், நன்னூல் – சொல்லதிகாரம், நூ. எ.467.
2. விக்கிபீடியா (வலைத்தளம்)
3. மேலது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. திருஞானசம்பந்தம்.ச., பவணந்தி முனிவர், நன்னூல் சொல்லதிகாரம் காண்டிகை உரை, கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.
